

[Ole Bjørn Kraft.]

gøre denne del af forsvaret beredt til at løse sin opgave, i jo højere grad det lykkes os at uddanne piloter til at føre de jagere, vi køber, og i jo højere grad det lykkes os at få antiluftskyts til beskyttelse af vore flyvepladser. Ved alle disse foranstaltninger øges måned for måned den sikkerhed, som det nu engang er muligt for os at skabe, og hvis man gør det med et bestemt og klart formuleret mål for øje, når man større resultater, end hvis man ikke gør det. Det standpunkt, som det radikale parti hidtil har givet udtryk for at det indtager, er i realiteten, at det ikke ønsker at nå den sikkerhed, som et virkeligt positivt forsvar kan give. Denne sikkerhed vil aldrig være fuldstændig, på ingen måde — ingen har i sin vildeste fantasi tænkt sig at hævde noget sådant —, men det vil dog være en forbedring. Det, vi skal gøre, er indenfor de muligheder, som nu engang foreligger for os, at tilvejebringe denne tryghed.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg blot sige, at jeg ikke har udtalt mig om, hvorvidt det ærede medlem har fået en ordre eller ikke, for det ved jeg ikke noget som helst om, men det, jeg har udtalt, er, at det ærede medlem og hans parti har taget en ganske bestemt stilling. Uanset hvilke spørgsmål eller hvilke kendsgerninger der foreligger, føler det ærede medlem og hans parti det altid som sin opgave at forsvare alt, hvad det kommunistiske parti gør i verden, og alt, hvad Rusland gør. Derfor har det ingen interesse at diskutere sagen med det ærede medlem, for vi ved på forhånd ganske nøje, hvilken stilling han vil indtage. Hvis det ærede medlem ønskede at rokke ved den opfattelse, som her er blevet gjort gældende, og den almindelige opfattelse, som hersker i den danske befolkning med hensyn til det kommunistiske parti, har han rig lejlighed dertil. Hvis det blot een gang på et afgørende spørgsmål viste sig, at det ærede medlem handlede imod, hvad det kommunistiske partis centralledelse eller hvad man indenfor den russiske politik fortalte var det rigtige, ville der måske kunne komme en situation, hvori det ærede medlem kunne begynde at bygge den tillid op i den danske befolkning, som han og hans parti har mistet. Da det ærede medlem udtalte sig om dette spørgsmål, sagde han ikke rent og klart: sådan og sådan er det, og sådan og sådan er det ikke — men han refererede simpelthen og sagde, at noget tydede på det. Han måtte dog være i stand til selv at give klar besked.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede forsvarsminister sagde, at han forstod mine udtalelser således, at jeg var imod materielindkøbene, men det, jeg vendte mig imod, var, at man ved en bemyndigelseslov satte rigsdagen ud af spillet og gjorde det umuligt for rigsdagen at kontrollere det, der foregår.

Den højtærede minister sagde meget smagfuldt, at retsforbundet havde 6 standpunkter, og det ærede medlem hr. Harald Petersen overtrumfede ministeren og mente, vi havde 7 standpunkter. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Harald Petersen og ministeren, hvormed de begrundet denne påstand. Der foreligger, så vidt jeg ved, intet, der begrundet den.

Den højtærede forsvarsminister spørger, om jeg har talt på egne eller på partiets vegne. Jeg har talt på partiets vegne. Det, det drejer sig om, er, at man ikke sætter rigsdagen ud af spillet. Vi mener, at regering og rigsdag har den opgave at løse disse beredskabsspørgsmål. Vi ønsker ikke, at rigsdagens myndighed tilsidesættes, og det kan ske ved denne bemyndigelseslov.

Med hensyn til retsforbundets stilling vil jeg gerne gentage, hvad jeg før har givet udtryk for, at vi er modstandere af den tvungne værnepligt, og her er vi 100 pct. enige. Vort standpunkt her adskiller sig ikke fra det, der var en tidligere socialdemokratisk forsvarsministers. Jeg minder om, at tidligere forsvarsminister, afdøde L. Rasmussen, da han i 1931 forelagde sit lovforslag om en ordning af hæren og flåden, stod på dette sted og sagde: vi vil forhandle om alt med hensyn til størrelsen af beredskabet, men den tvungne værnepligt vil vi ikke forhandle om, den skal stryges. Det var en tidligere socialdemokratisk forsvarsminister, der sagde det. Man må sige, at der er sket forandringer med socialdemokratiet siden da.

Spørgsmålet om den personlige frihed i denne forbindelse er vi 100 pct. enige om, men hverken det ærede medlem hr. Harald Petersen eller den højtærede forsvarsminister skal prøve på at foregøgle os, at deres partier er enige om størrelsen af det militære beredskab til enhver tid. Det kan ingen være, for det beror på de forhåndenværende forhold. Jeg vil gerne spørge den højtærede forsvarsminister, om han vil påstå, at alle kan være enige om størrelsen af beredskabet. Man kan være enig om visse principper, det har jeg givet udtryk for på min gruppes vegne, men man kan ikke være enig om det militære beredskabs størrelse, for det afhænger til enhver tid af de forhåndenværende forhold, som det først og